

тийтъ си, той не може да използува благата, които се криятъ въ тъхъ. Ще кажете, че искате да живеете. Ще живеете, но разумно; ще понасяте съ любовъ всичко, което се изпрѣчи на пътя ви. И животнитъ даже страдатъ и се мѫчатъ. А колко по-високо стои човѣкъ отъ животното! Следователно, дойдатъ ли страдания въ живота ви, използвайте ги разумно, защото въ тъхъ се криятъ скъпоценни камъни. Христостъ казва: „Блажени нажаленитъ и наскърбенитъ“. Той разбира смисъла на страданията и не казва, че сѫ блажени щастливитъ, но нажаленитъ. Безъ страдания нѣма развитие, нѣма и радости.

Да анализираме пакъ думата „ханизе“. Сричката „ха“ означава нѣщо приятно; „ни“ — законъ за приемане и справяне съ противоречието; „зе“ — законъ за произвеждане на нѣщо, което промѣня сиромашията въ богатство. Сричката „ха“ представя още законъ на ума, „ни“ — законъ на сърдцето, а „зе“ — законъ на волята. Като пишете буквитъ, добре е да не ги затваряте напълно, да има по единъ малъкъ отворъ, отдато да излизатъ мѫчинотии. Запримѣръ, буквата „а“ означава бременностъ. За да се освободи отъ това състояние, човѣкъ трѣбва да остави малъкъ отворъ на буквата. Какво ще стане съ една кѫща, на която вратитъ оставатъ завинаги затворени? Тази кѫща е осъдена на разпадане. — Защо? — Обмѣната между външния и вътрешия въздухъ не става правилно. Добриятъ писателъ свързва